

Stig Högström

Den mångsysslade gotländske naturvänneren Stig Högström avled i början av året.

JÖRGEN PETERSSON

Stig föddes 1923 i Stockholm. Efter studierna anställdes han i Tullverket på Gotland år 1953.

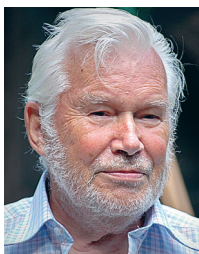
Stig blev tidigt intresserad av fåglar och blev 1974 Gotlands Ornitologiska Förenings förste ordförande. En av hans artiklar beräknade antalet häckande par av alla fåglar på Gotland. Samtidigt var han engagerad i Naturskyddsföreningen.

Nästa steg i naturintresset blev växterna i den 1980 bildade Gotlands Botaniska Förening, där Stig var mycket aktiv. Hans stora intresse var orkidéer, där långa observationsserier gav en ingående kunskap. I en artikel beskrivs utbredningen av alla orkidéer i Sundre, i en annan inventerade Stig och Bengt Sturevik gulyxne på ön. De längsta undersökningarna gjorde han på kärnnycklar och stor skogslilja, där det framgår att kärnnycklarna bara hade kvar en bråkdel av sitt ursprungliga bestånd. Nya förekomster av fagerörn upptäcktes, och efter omfattande studier beskrev Stig allt om öns vitmossor: 28 arter på 374 lokaler.

Stig ägnade sina sista år åt att inventera hemmamarkerna i Visby. Han undersökte också områdets humlor, ett intresse som kom med åren. Han var med och bildade Gotlands Entomologiska Förening 1991.

Inte nog med naturen. Stig var även mycket aktiv i frimärksföreningen Poste Gutensis.

Som synes var Stig Högström en synnerligen flitig person vars livsgärning vi minns med stor tacksamhet. Hans verk kan studeras av kommande generationer, som förhoppningsvis tar upp tråden och gör nya undersökningar av den gotländska naturen i Stigs anda.

Bengt M. P. Larsson

En naturvårdens förkämpe, Bengt M. P. Larsson, avled i december 2008, vid 77 års ålder.

HÅKAN HYTTBORN & TORD INGMAR

Bengt MP växte upp nära Lidköping, där han tog studenten 1951. Efter studier i biologi och geologi vid Uppsala universitet tog han licentiatexamen i växtbiologi 1962.

Bengts forskning under större delen av 1950- och 60-talen rörde de västgötska extremrikkärren och alvaren samt olika Vänerstränder och deras ekologiska villkor. Det mesta av hans rika material från Vänern är tyvärr opublicerat, men det utgör likvärdigt ett värdefullt jämförelseunderlag för framtiden.

Han var en engagerad naturvårdare. Speciellt intresse har en artikel från 1968: "Sveriges biologiska undersökning – en nödvändig serviceorganisation för naturvården". Liknande förslag framlade professor Hugo Sjörs vid samma tid.

Kulturlandskapet kom att bli Bengts huvudintresse alltifrån slutet av 1960-talet. Andersby ängsbackar i norra Uppland ägnade han omfattande studier, samtidigt som han bistod yngre kolleger. Av hans eget material har tillsvidare blott ett par översikter kommit i tryck.

Med åren kom Bengt att alltmer upptas av undervisning vid Uppsala universitet och Lantbruksuniversitetet (SLU). Hans insatser på kursen "Floristik och ekologi" för blivande landskapsarkitekter bidrog mycket till att fördjupa denna utbildning. Han var en briljant och entusiastisk lärare.

Från 1988 ledde Bengt SLU:s första kurs i agrarhistoria, en vägröjning för den professur i ämnet som inrättades 1994.

Bengt pensionerades 1996 och fick då mer tid inte minst för sina konst- och musikintressen. Hans lyra hade många strängar.

